

Ændringsforslag til Sagens 2den og sidste Behandling indkaldtes til Torsdag Middag Kl. 1.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af: Forslag til Beslutning af Folkethinget om Rigsretstiltale mod de forhenværende Miniistre Hall og Worsaae og om Valg af en offentlig Anklager.

(Forslaget findes i Tillæg A. Sp. 1895).

Der var til denne Behandling af Sagen, som foretoges efter Reglerne for Lovforslags 2den Behandling, ikke stillet noget Ændringsforslag. Forslagets to Afsnit og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 2den og sidste Behandling fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Alberti): Ogsaa om dette Forslag tror jeg at kunne fatte mig forholdsvis meget kort, ligeledes af Hensyn til, at Theateroverskriftelserne have været Gjenstand for udfølgelig Forhandling her i Salen for ganske nylig og for en derpaa fulgt Afstemning. Det er forholdsvis betydelige Summer, hoormed Theateroverskriftelsen er kommen frem. Naar man erindrer, at den Lov af 18de Juli 1870, som bestemmer Fremgangsmaaden ved Theatrets Opførelse og Udtyrelse, tillod kun at bruge ialt 940,000 Kr. nemlig 500,000 Kr. som Tilskud fra Københavns Kommune og 440,000 Kr. som Tilskud fra Sorø Akademi, men der desuagtet er blevet brugt ca. 1,400,000, er altsaa det tilladte Beløb blevet overskredet med omtrent Halvdelen. Heraf er nu omtrent 153,000 Kr. tagne af Theatrets opsparede Formue og omtrent 300,000 Kr. af Sorø Akademis Kasse. Flertallet af Statsrevisionens er enig om at føre disse Overskriftelser til Ansvar for Ministrene, nemlig for de toende Mænd, der i de paagjældende Aar vare Kultusministre, Geheimeraad Hall og Kammerherre Worsaae. Folkethinget har sluttet sig til Statsrevisionens Flertal og ved Afstemningen vedtaget, at disse Overskriftelser ikke kunne passere, og altsaa staa til Ansvar for Ministrene. Formentlig maa deraf blive den politiske Følge, at der anordnes Rigsretstiltale mod de paagjældende Miniistre; der vilde neppe ellers være nogen Forstand i at udsætte dette til Ansvar. Saaledes blev Forholdet ogsaa opfattet under Forhandlingerne under den første Rigsretstiltale. Alle vare dengang enige om, at Overskriftelserne vare ulovlige; ja, jeg vil for at styrke mig ved Modpartiet minde om, at blandt dem, der dengang stærkt udtalte sig for at faae de syv Miniistre dragne til Ansvar, var Hs. Excellence den nuværende Conseilpræsident; ogsaa han mente, at saadanne Overskriftelser vare aldeles utilstedelige; — de bleve jo imidlertid billi-

gede af Rigsretten. Men den samme Betragtning tror jeg maa gjøres gjældende her, at Folkethinget er henvist til Anklage, naar det negter at lade udbygne Summer passere. Overskriftelserne ere store, men de ere tillige forbundne med graverende Momenter. Ministrene, navnlig Hall, undlod at komme til Folkethinget med nye Begjæringer til Theatret; han lod Folkethinget gaa i den salige Tro, at den hellige Grav var vel forvaret, det vil sige, at Ministeren kunde komme igjennem til Theatrets Bygning med de Summer, der vare tilstede ham i Loven, og det var først, efter at Worsaae var bleven Minister, at der opstod Formodning om, at der var stet, og vilde udfordres betydelige Overskriftelser for at faae Byggearbejderne betalte. Det er Ministrenes Pligt at gaa til Folkethinget, naar de se, at deres pekuniære Kræfter ikke kunne strække til, og at de maa gaa ud over det Bevilgede. I Rigsdags-samlingen 1873—74 forelaa der ifølge Statsrevisionens Undersøgelser den største Opfordring for Kultusministeren til at andrage for Rigsdagen om nye Bevillinger til Theaterbygningen, men det skete ikke. Da Kammerherre Worsaae havde tiltraadt Kultusministeriet, blev han oplyst om Overskriftelserne og om det store Omfang, hvori de dels allerede vare førte og dels fremtidig maatte føres, hvis den lagte Fremgangsmaade skulde følges; men han standsede desuagtet ikke Arbejderne. Han vedblev at gaa frem paa den Maade, som var antyndt af hans Forgænger. Han maa derfor nødvendigvis være meddeilig i det Ansvar, som er opstaaet ved de Arbejder, Minister Hall havde ladet paabegynde. Dette er nu med Hensyn til Theateroverskriftelserne de to Poster, der ere optagne i vort Forslag til Beslutning, vedrørende begge Ministrene. Vi have med Hensyn til Minister Worsaae alene foreslaaet ham tiltalt for at have forbrugt af Theatrets opsparede Formue 54,515 Kr. 32 Ø. til dermed at dække det i Theateraaret 1874—75 fremkomne Underud paa Theatrets Driftsregnskab. Disse ca. 54,500 Kr. har Ministeren, saaledes som det er fremstillet i Statsrevisionens Indstillinger og saaledes som Statsrevisionens Forslag om, at denne Post ikke kan passere, er tiltraadt af Folkethinget, været uberettiget til at tage af Reservesonden. Den Afstemning, som gav dette Resultat, fritager mig formentlig for at gaa videre ind paa den Undersøgelse, som blev anfattet i den Anledning. Vi formene, at Ministrene Hall og Worsaae have tiljedesat den Forpligtelse, der paahvilede dem til at gaa til Rigsdagen, for de brugte Statens Penge, og at de med Hensyn til Grundlovens Bestemmelse om, at Finantsloven ikke maa overskrides, ere ansvarlige til Straf og Erstatning. Straffen, mene vi, indeholdes i de samme Paragrafer af Straffeloven, som jeg paaberaabte under den forrige Forhandling, og Erstatning maa blive en Følge deraf. Andet An-